

DE  
BRUILOFT  
VAN  
KLORIS EN ROOSJE  
*KLUCHTSPEL.*  
MET  
ZANG EN DANS.



TE ROTTERDAM,  
By PIETER DE VRIES, Boekdrukker in de  
korte Hoofd-steeg.

## VERTOONERS.

TOMAS KLORISSE, *Vader.* }  
PIETERNEL, *Moeder.* } *van Kloris.*

KLORIS, *Bruidegom van Roosje.*

ROOSJE, *Bruid van Kloris.*

KRELIS, *Verloofd aan Elsje.*

ELSJE, *Verloofd aan Krelis.*

TEEUWIS, } *te samen ondertrouwt en Speel-*  
} *noots, op de Bruiloft van*  
MANSETTE, } *Kloris en Roosje.*

*Zwygende.*

Huysgenooten van THOMAS en PIETERNEL.

*Eenige Genooden ter Bruiloft.*

Het Tooneel verbeeld een aangename Landsdouw,  
voor't Boere Huis van Thomas. Het Kluchtſpel  
begind na de Middag en eindigt op den Avond.

DE  
BRUILOFT  
VAN  
KLORIS EN ROOSJE.

---

EERSTE TOONEEL.

KRELIS *zingt*,

**B**en ik niet een kittig haantje,  
En is 't niet over tyd dat ik uit vryen peur?  
Ik ben zo blank, gelyk een Zwaantje,  
En dat is der vrouwen kleur:  
Want zy graag wat blanks trouwen,  
Of zouwenze liever van wat langs houwen?  
En ik ben de kortste niet,  
Maar wel zo wakker als je ziet.  
Daar komt myn Engel, ik treé'er zo regelrecht nae  
toe, eer datze my ontvlied.

TWEDE TOONEEL.

KRELIS, ELSJE.

**M** KRELIS *zingt*.  
Myn liefje,  
Myn diefje,

A 2

Myn

4 DE BRUILOFT VAN

Myn zuikerde pry,  
Myn bekje, *bis*.  
Hoe trekje,  
Zo haastig voorby?  
Ei laten,  
Wy praaten  
Een weinig in 't groen,  
Gelyk wy plegten voor deuzen te doen.  
Myn liefje, myn diefje, enz.

ELSJE.

Ik kan het niet wachten, ei, Kreelis laat my gaen.

KREELIS.

Zoet, schelmpje, wilt my hooren;  
Of kom ik jou zo vreemd te voeren?  
Voor alles ben ik niet te kort.

ELSJE.

Het is een praatje dat je schort.

*Ritornel.*

De Vryers zyn gewoon de Meisjes steeds te Vryen,  
Met opgepronkte kout,  
Maar als men is getrouwd,  
Ontdekt men, ontdektmen eerst hun schelmeryen,  
Die groote brand is haast gesmoord.

KREELIS.

Neen, neen, myn bakkesje dat elk bekoord,  
Ik zel je eeuwig vierig vryen,  
Ik zel je alles geven wat een jeugdig hart vermaekt,  
Je zelt al eeten wat je smaekt,  
Ik zel je zo veel zoentjes geeven,  
Als je van je leeven,  
Ooit van iemand hebt gehad,  
Ennochiets smaekelyks, ennochiets smaekelyks  
boven dat,  
Myn zoete bckje, raed eens wat?

*Ritornel.*

ELSJE.

'k Geloof jy hebt het uit een boek geschreven, *bis*.  
Maar

K L O R I S E N R O O S J E. 5

Maar oprechte trouw noch eer, *bis.*  
Vind men by geen jongmans meer, *bis.*  
Zy noemen ons haar leeven;  
Zy heffen ons ten hemel toe,  
Maar zyn ons ten eersten moe, *bis.*  
Als wy onze trouw haar geeven, *bis.*

KREELIS.

Dat zelje van my nooit niet zien,  
Liefste Zusje,  
Hocgste Lusje,  
'k Zel jou altyd dienen op myn kniën.

ELSJE.

Dees eer voegt maar alleen Godinnen.

KREELIS.

Ik ken geen ander als jou op aard,  
Gy zyt dees eer alleenig waard.

ELSJE.

Het schort gewis jou in de zinnen,  
Of lees jy boekjes van de min,  
Dat jy zo hoffelyk kunt praaten?  
Maar ik moet gaan.

KREELIS.

Hou stant, myn Engelin,  
Wou jy my zo verlaaten?  
Ik zie je wel, ik zie je wel;  
Al loop je noch zo snel  
Je zelt me niet ontvliegen,  
Dat leevend zoet,  
Zo vol van gloed,  
Dat ken je niet bedekken.

D E R D E T O O N E E L.

KREELIS *zingt voort.*

**Z**e is weg, 'k had niet gedacht dat zy zo haastig  
zou vertrekken.

## 6 DE BRUILOFT VAN

Helaas! wat heeft een vrouw al kracht op ons ge-  
Maar laat ons deuze smart verzachten, (moed.  
Met den alderbesten Wyn,  
Die gewasfen is aan den Rhyn.  
Vreugde geeft ons nieuwe krachten,  
Laat ons deeze smart verzachten,  
Met den alderbesten Wyn,  
Die gewasfen is aan den Rhyn.  
Maar ginter zie ik Tomas komen  
Met Pieternel, dit pad genoemen,  
Om haar niet in den weg te zyn.

## VIERDE TOONEEL.

TOMAS, PIETERNEL.

TOMAS.

Ik zeg als noch, 't zyn vreemde zaaken,  
Zo ras een Huwelyk te maaken.  
Nu ons Kloor den Bruigom is,  
Zel 't noodig zyn, dat wy den Dis  
Hiel wel veurzien van alle dingen.  
Gants bloed! hoe wil dat volkje springen;  
Want Roosje is een zoete meid;  
Ik heb ook heur genegendheid  
Al lang bespeurd an onze jongen.

PIETERNEL.

Dat loof ik wel, zy dansten, zongen,  
Den hielen dag, dan hier, dan daar,  
Daar 't Zelfchop maar was by mekaër.  
Vaër, nou begin ik eerst te leeven;  
Wyl onzen Zeün hem heeft begèeven  
In de echt met Roosje, 't is zo zoet!  
Ik voel verheuging in men bloed.

TOMAS.

Ja wel, moer Jans, ik wil je zweeren,  
Dat, zo ik niet was in myn kleeren,

Ik

K L O R I S E N R O O S J E. 7

Ik zeg niet veul. . . . Maar nu, wat raad?  
Je weet nu hoe 't met Elsje staat,  
En Krelis - hy zel daadlyk koomen.  
Nu diend den tyd wel waargenoomen  
Om haar te nooden op het feest.

PIETERNEL.

Daar heb ik lang al by eweest.  
Zv zullon ook niet lang wegblyven.  
Wat zullen wy nou vreugd bedryven!  
Myn hart luikt op, ik weet niet hoe!  
O je! Wat ben ik wël te moe!  
Ik heb Mansfette ook straks gesprooken  
Met Teeuwis, 't is al zo bestooken,  
Dat zy de Bruid, hy Bruigom is,  
Zy koomen straks me aan den dis,  
Om ons gezelfchop by te wonen.

TOMAS.

Maar, Moër, hoe hlooze jou de kooenen!  
Je lykt verjongt nae dat het blykt.  
't Schynt hoe men oog jou meër bekykt  
Hoe dat myn hart meër schynt te springen.

PIETERNEL.

Ai, kom, weg met die malle dingen.  
Kom, repje maar, wat staaje? hoe!  
Ik weet zo waar niet wat ik doe.

TOMAS.

Nou kom, al lang genoeg te snappen,  
Ik zel de kannen vol gaan tappen,  
Haal jy de tafel voor den dag,  
En stoelen; Pietje, wat hoe mag  
Je hier noch langer staan te maalen?  
Zy koomen, wil den Dis uit haalen,  
'k Loop om de borden; sa, kom ras.

8 DE BRUILOFT VAN  
VYFDE TOONEEL.

*Kloris, Roosje, Mansfette, Teeuwis, Pieternek,*

*zy dekken de Tafel.*

**W**ELKOM, vrienden, dat 's recht pas.  
Bruigom! wil je nederzetten  
Met uw Bruid; en jy Mansfette,  
Met Teeuwis, hier an de and're zy.  
Ja wel! ja wel! wat bin ik bly!  
Nou moet Kreelis hier noch weezen  
Met zyn mooi Elsje uitgelezen,  
Zie zo dan is ons Zelfchop klaar,  
Want zy maaken beide een paar.

**KLORIS, tegens Roosje.**

Och! Roosje lief, 'k zel jou zo, eeren,  
En doen in alles jou begeeren.  
Ja, 's morgens vroeg en 's aevonds laat  
Zel ik jon dienen.

**ROOSJE.**

Wat een praat,  
Maak jy maar jou woord te houwen;  
En dat ik op jou mag vertrouwen.  
Dan bin ik tot jou dienst, en jy  
Krygt alle dingen dan van my.

**KLORIS.**

Ik zel je, na dat eerste nachtje,  
Dan geeven.... Hoe! wat 's dit! wel lachtje?  
Een zilvre beugeltas, een ring,  
En dan noch zo een ander ding,  
Hoe hiet men dat.... gants elleweeken!  
Een hairnaald om in 't hoofd te steeken.  
Je zelt al hebben wat je wilt.

**PIETERNEL.**

Kom, kom, dat is maar tyd verspild,

Met



K L O R I S E N R O O S J E. 9

Met zo te kallen; waar blyft Elsje  
Met Krelis? wat, dat olyk pelsje  
Blyft zo lang weg; al ons pleifier  
Zou niet veul zyn, kwam zy niet hier;  
Zy kan mooi danfen en mooi zingen  
Met Krelis; 't is te wonderlingen,  
Zo als zy passen by mekaér!

TEEUWIS.

Manfette, 'k weet niet, 'k word zo raer,  
Och! mogt ik jou een zoentje geeven,  
Geen blyder dag van al myn leeven.

MANSETTE.

Wel, Teeuw, kedaar, gae vry jou gang,  
Zoen jy vry al je leeven lang,  
Het zel me zeeper niet vervcelen,  
Jy bent hiel raer in alle deelen.

TEEUWIS.

Wel dan noch eens daar op gekuft.

Z E S D E T O O N E E L.

*Pieternel, Roosje, Kloris, Teeuwis, Manfette,  
Thomas, struikelende met de Tafelborden,  
die over het Tooneel rollen.*

**W**el, Man, hei! wel, dat 's verbrust,  
Je zoud de vreugd hier wel verknollen.  
Wel laat jy al de borden rollen?

TOMAS.

Wees maar gerust, vrees nergens veur.  
Het gaat nu met de Bruiloft deur.  
Wat scheelt 'er noch an' onze zaaken?  
Heb jy nu alles klaar gaan maaken?  
Ho! welkom, vrinden, welkom, al.  
Wat, wat! met die verbruste val  
Had ik, kedaar, schier zelf vergeeten;

A 5

On

10 DE BRUILOFT VAN

Om jou lui wellekome te haeten.

PIETERNEL.

Dat zel zo naauw niet komen; Vaar;  
Was nou maar 't volkje by mekaër.

TOMAS.

Laat zien, wie moet 'er nouw noch weezen?  
Ja, Kreel en Elsje.

TEEUWIS.

Zy zyn deezen

Laan in egaan, en zullen hier  
Zo aanstonds weezen, 'k had het schier  
Verzuimd te zeggen.

TOMAS.

Niemendallen,

As zy maar koomen.

TEEUWIS.

Met dat vallen,

Kon jy jou hebben zeer edaan.

TOMAS.

'k Had dan zo haast niet op estaan.

PIETERNEL.

Ja, ja, zy zullen wel haast komen.

TOMAS.

Daar zien ik ze al deur deeze boomen.

Ze schynen byster wel te vreên,

Ik zel 'er te gemoed gaan treên.

PIETERNEL.

Daar zyn ze.

ZEVENDE TOONEEL.

*Krelis, Elsje, Tomas, Pieternel, Kloris, Roosje,  
Teeuwis, Mansette.*

'k **W**ensch je t'saam de zeegen.

KREELIS.

ELG-

K L O R I S E N R O O S J E.    11

ELSJE.

Ik ook, daar heb je nou niet teegen,  
Ik wensch zo veel ik wenschen mag,  
Dat zy te saamen al den dag,  
In vreugd en vrolykheid mag leeven.

KREELIS.

Dat hoop ik, wil den Hemel geeven.

TOMAS.

Wel nouw, dat ken tot zo ver toe.  
Maar, Elsje, ben je ook noch niet moê.  
Om Kreelis langer op te houwen?

ELSJE.

O ja, wy zullen t' saamen trouwen.  
Hy het myn jawoord alleweg.

PIETERNEL.

Wel! wat een vreugd! ja wel, ik zeg!

KREELIS.

Ik dankje, schoone en uitgeleezen,  
Ik zel je staâg gedienslig weezen,  
In alles wat je hebt van doen;  
Stae toe, dat ik je daarop zoen.

TOMAS.

Kom, nou an 't eeten en an 't smullen,  
Al 't zoenen kan den darm niet vullen.  
Kom, schenk de glaazen vol met wyn,  
En laat ons lustig vrolyk zyn.

*Al de Vrienden gaan. nevens de Bruid en Bruid-  
degom, aan de Tafel zitten, terwyl 'er  
een Boeredum gespeeld word.*

ROOSJE.

Wie of nou 't eerste zal beginnen?

ELSJE.

Manfette 't eerst.

MANSETTE.

'k Heb niet veel binnen,  
Wacht

19 DE BRUILOFT VAN

Wacht noch een beetje, Elsje 't eerst,  
En dan dans ik met haar om 't zeerst.

ELSJE.

Kom, Kreel, genoeg met al dat kallen,  
Wy kunnen straks weêr an gaan vallen.

KREELIS, *zingt.*

Goeden aevond, myn zoete troosje;  
Myn zuikerdoosje;

Nou eens gekust, wy zyn alleen;  
'k Mag jou schoonheid heel wel lyen,  
En al myn vryen

Dat is om jou, en anders geen.

Myn liefje, myn diefje, myn hondje, myn schat,  
'k Zweer je by 't bont van Lubbert Ooms kat.  
En och! och! och! dat ik je reis had, *bis.*

ELSJE, *zingt.*

Wel, wat praat die vryer aerdig!

En jy bent waerdig

Een meisje, die het maar wil doen.

'k Loof je zoud me wel licht bekooren,  
Nae ik kan hooren,

Jy schynt me zo geweldig groen!

Jy zegt het zo geestig, zo aerdig, zo raer,  
'k Wensch jou de Bruigom al binnen het Jaer.  
En och! och! och! myn zuikerde vaêr, *bis.*

KREELIS, *zingt.*

Wel, myn alderliefste Bruidje,

Myn malle guitje,

Daar is myn hand, ontvang myn trouw;

Dan zo zweer ik zelje weezen,

Myn uitgeleezen,

Myn eige zelve; ja, myn vrouw.

Maar zeg het wat haastig, en maeck me niet bang,

Zo zing ik van vreugde de vrolyke zang.

Maar och! och! och! je wacht me zo lang. *bis.*

ELSJE, *zingt.*

't Is wel, ik zal 't myn besje vraagen,

't Is

't Is licht te waagen,  
 En kom dan morgen om bescheid,  
 Dan zel ik het jou al verhaalen,  
 En gaan vertaalen  
 Wat dat myn besje heeft gezeid.  
 Maar 'k zorg zy is 'er niet wel toegezind;  
 Praat ik van trouwen, zo zaid ze: myn kind,  
 En och! och! och! zie wat je begint. *bis.*

*Kreelis, zingt.*

Wel, myn alderzoetste liefje,  
 Myn hooning diefje,  
 Gae by jou Besje met fatsoen,  
 Dan zel je haar oude koude zinnen  
 Wel haast verwinnen,  
 En zeggen wat jou staat te doen.  
 Dan ben ik de Bruigom en jy bent de Bruid,  
 Haal een Notaris die 't huwelyk sluit,  
 En och! och! och! myn vryen is uit, *bis.*

*Roosje.*

Kom, Kloris, lustig als een man,  
 Nou jy, en ik, jy moet 'er an.

*Kloris.*

Welaan, ik ben 'er meê te vreedem,  
 Zo ken men onzen tyd besteedem.

*Kloris en Roosje dansen.*

*Tomas na 't dansen.*

Zie, zo! zo moet men Bruilofst houwen,  
 't Is een pleifier om dus te trouwen.  
 Nu lustig, Kreel, gae weêr jou gang.  
 't Gaat wel, my duurd het niet te lang.

*Kreelis zingt met Elsje.*

Al die niet meugen,  
 O vrolyke Baas!  
 Die lekkere teugen,  
 Zyn suffent of dwaas!  
 Uw Kannen te leegen,  
 Uw Glaazen te veegen,

Dat

14 DE BRUILOFT VAN

Dat's 't eenigste goed,

Dat's 't eenigste zoet.

Komt, laat ons dan Bachus met dansen begroeten;

De vreugd, de vreugd,

Die springt van de kop in de voeten.

*Elsje en Roosje dansen.*

*Kloris na 't dansen.*

Kom, Tomas Vaër, nou moet jy dansen,

Met Pietje, 'k zal terwyl wat schransen.

*Tomas.*

Kom, geef my eerst een glas met wyn:

Speul op een Deun van Jakkelyn.

*Na 't dansen.*

Zie zo, Moër Jans, gantich elleweeken!

't Was tyd, myn beenen die bezweeken;

Had deuzen dans noch lang eduurd,

Zo had ik haest myn kwast eschuurd.

*Pieternel na 't dansen.*

Nou moet men eens de Bruid bedenken,

En haar wat in heur Huisraad schenken;

Daar is een Leepel met een Kom.

*Tomas.*

Zie daar, daar heb je, Bruidegom,

Een Pispot, om je blaas te leegen.

*Mansette.*

Daar is een Luur, om 't Kind te veegen,

Als jy hét hebt.

*Ekje.*

Houwaar, neem an,

Daar is een Peeperdoos, goë man.

*Teeuis.*

'k Heb ook een Tang, een Schop, een Heugel,

Een Beuzem, en een Asfche-vleugel.

*Rosje.*

Wel zo, zo raakt ons Huisraad klaer.

Ik dank je, vrienden, allegaër.

*Pic.*

K L O R I S E N K O O S J E. 15

*Pieteruel.*

Myn kynd, wat konje meer begeeren?

*Tomas.*

'k Schenk haar een bed met yvarkens veeren.  
Wel hoe, wat 's dat? wel lach je, nar?  
't Is maklyk, want het stuift niet var.

*Kreelis.*

Zie, Bruigom, wat ik jou kom schenken,  
Daar gy me altyd kunt aan gedenken.

*Zingt.*

Ik heb een Eendje en een Waardje,  
Dat 's een paartje,  
En een hondje en een kat,  
En een hennetje, en een haantje,  
En een kraantje,  
Om te steeken in het vat.

*Spreekt.*

Als jy bier in komt te leggen.

*Kloris.*

Ja, ja, 'k verstaet wat jy wilt zeggen.

*Tomas.*

Dat heb je wonder wel eklaerd;  
Ja, Kreelis, 'k zeg dat het zyn aard.  
Nou cens de Glaazen vol eschonken,  
En op dat deuntje braaf gedronken.  
Kedaar, dat gaat je nae je gat.

*Pieteruel.*

Och! Man, je drinkt je noch wel zat.

*Tomas.*

Daar is nou niet veul aan geleegen,  
Ik heb een lyf dat kan 'er teegen.  
'k Zal zuipen dat myn wambes scheid;  
Het valt me daeglyks niet te beurd.

*Pieteruel.*

Kom, Jongens, nou al t'saam aan 't springen,  
Zet an een kant al deuze dingen.

*Klo-*

16 DE BRUILOFT VAN enz.

*Kloris.*

Daar ben ik meê te vreên, beget.

'k Gaê met myn Bruid dan voort nae bed.

*Hier word een Ballet van 't heel Gezelschap  
gedanst.*

Z A N G:

I.

*Wat is ons al vreugd gegeven,  
In 't vermaaklyk Buitenleeven? bis.*  
*'s Is zoo aardig, 't is zoo zoet,  
Alles wat den Landman doet. bis.*

2.

*Hy verbeugd zich onder 't lommer  
Van't Geboomi, en vreest geen kommer; bis.*  
*Niemant weet hier van verdriet,  
Hoofsfche Staatzucht kwelt ons niet. bis.*

3.

*Al deez' liefelyke Streeken,  
't Ruisfeben van dees' klare Beeken, bis.*  
*'t Pluim-Gediert, det geestig kwecht,  
's Landmans oog en ooren streelt. bis.*

U I T.